

füddamest läbbi: lessest ja temma lambist ma leidfin head ellu õppetust, mis igga ristiiuimesele tarwis lähhäb tähhele panna ja allati meles piddada!" —

Seeb se nüüd on, armas luggija! mispärrast minnagi sedda luggu ollen üllespannud: tahhaksin, et sa mitte ükski luggedes aega ei wida, waid et ka saaksid jädawat ellu õppetust! Panna enne kui eddasi loed filmapilguks kalendri kõrwale ja mõtle järrel, mis ja küll Rona sare lessest wõiksid õppida! —

Tahhan so mõtted pari sõnnaga tele juhhatada: Eks mailm olle sure merre sarnane ja iggaüks inimenne nagu laewakenne laenete peal? Eks meie püa taewa rigi rahhu ja õnnistust, otsekui laewad püawad saddamasse, kus wõd egga päwa enniam hukkatust polle karta? — Eks Pühha kirri üttele ka: Teie walguš paistku inimeste ees! ja jälle: pinne ei wõi pinmedale teed juhhatada! — Mõttele nattukesse järrele, ehk siis leiad omma ellust mõnda, kus leik naene sulle märgiks wõib olla. Wata enese peale! olled ehk isä, olled emma laste keskel: kas kannad hoolt, et Jummalä tõe sõnna lambike so kojäs allati põlleb? kas wõid Daweti lauluga (119, 105) kita: Sinnu sõnna on mo jallale lambiks ja walgušfeks mo jalgte peal! — ? So poejad, tüttred on ülleskaswanud ja peawad sinnu jurest wäljaminnema, et isse mailmas omma pead toidaksid; agga mailmas on kurjad kuusatused nagu

fallajad kaljud; seal wõib pea hukkatuš ihhule ja hingele tulla, sest mailmas otsekui merre peal ei olle tormidest yudu. Kui nüüd lapsed emale ärralähwad, kas nende isä-kojäs sedda aknat on ollemas, kust neile ellu walguš nende tede peale wälja paistab, mis pinmedasli õiget teed näitab ja otse hingamišse ja rahhu paika juhhatab? Küssime selgemalt: kas lapsed sinnu jurest ärraminnes sawad ennestega wõtma Jესuše Kristuše armastust, mis Jummalä sõnna läbbi põllema süütsid? Wõi kas sa olled wibinud, lampi akna peal põllema panna, ehk olled jölleda neitsi kombel unustanud ölli murretseda, nõnda et lambid ei wõi põlleda? — Sul on mittu hinge, sedda enniam armastad, kui muud asju mis sul siin ilmas on, — agga mõttele nüüd, pärrast on üks ehk kaks nende seast, pärrast on nemmad kõik omma ussu laewaga eksitusse kaljude peale hukka läinud, ja sinna ollid süallune! —

Ja sinna perremees ehk perrenaene, kuidä kannad hoolt omma perre hingede eest? Kas sinnu kojäs on Jummalä sõnna walguš leida, mis hinged walguštub? ja kui legi neist eksib, kas tõe ja armastuše walguš paistab aknast eksijale, et tedda aitaks ja sadaks taggasi Dnnisteggia jure? — Ja meie kõik, kes tahhame ristiiuimesed olla tõe, mitte ükski nimme polest, kas olleme walguštamisfeks kõige omma liggimestele? Apostel ütteleb jo